

Ontslag na ziekte

1. De loop van de procedure

Partijen zullen hierna ook genoemd worden en

Bij brief van 25 april 2002, bij de Commissie ingekomen op 2 mei 2002, is bij de Commissie in beroep gekomen van het besluit van van 20 maart 2002 houdende ontslag ingaande 1 juli 2002.

..... heeft een hersteld beroepsschrift van 4 mei 2002 ingediend, bij de Commissie ingekomen op 13 mei 2002.

..... heeft op 29 mei 2002 een verweerschrift, gedateerd 27 mei 2002, ingediend.

De mondelinge behandeling van deze zaak heeft plaatsgevonden ter zitting van de Commissie van 6 juni 2002, alwaar zijn verschenen en namens mr. voornoemd, vergezeld van mevrouw, personeelsfunctionaris van

..... en mr. hebben ter zitting het woord gevoerd en de standpunten van partijen toegelicht, mr.

..... overeenkomstig aan de Commissie overgelegde pleitnotities.

2. De feiten

2.1. beheert 20 basisscholen en 2 andere scholen. Zij heeft ongeveer 500 personeelsleden in dienst.

2.2. is sinds 1 augustus 1992 in dienst bij en haar rechtsvoorgangster voor Katholiek Onderwijs in Delft e.o.. Hij is laatstelijk bij op 15 februari 1999, onderscheidenlijk 1 maart 1999, ondertekende akte van benoeming met ingang van 1 augustus 1998 voor onbepaalde tijd in dienst van benoemd tot leraar aan de R.K.basisschool te Het betreft een betrekking met een omvang van een werktijdfactor 1,0.

2.3. Op 13 maart 2000 heeft zich ziek gemeld. Hij heeft sindsdien zijn werkzaamheden niet hervat.

2.4. Bij brief van 20 november 2001 verklaarde de directeur arbeidsongeschiktheid van de USZO dat de arts van de USZO op basis van de reeds aanwezige medische gegevens, het eigen onderzoek, het advies van de arts van de arbodienst van en het advies van de arts (die door werd aangewezen) tot de conclusie was gekomen dat voor de functie van leerkracht op de voorgenomen ontslagdatum 2 jaar arbeidsongeschikt was wegens ziekte of gebrek en dat naar verwachting ook 6 maanden na die datum nog zal zijn. Als motivering is daarbij gegeven dat op een termijn van 6 maanden na de voorgenomen ontslagdatum in casu 1 januari 2003 niet functiegeschikt is te achten, omdat er een blijvende discrepantie is tussen de arbeidsbelasting in de functie van leerkracht en de gezondheidstoestand van Voorts is in die brief vermeld :

"Omdat uw werknemer volledig arbeidsongeschikt is in het kader van de WAO, bent u niet verplicht te zoeken naar herplaatsingsmogelijkheden. Wanneer het arbeidsongeschiktheidspercentage wijzigt voordat u ontslag wegens ziekte wilt verlenen, dient u alsnog een rapportage herplaatsingsonderzoek te overleggen".

2.5. Bij brief van 20 maart 2002 heeft ontslag ingaande op 1 juli 2002 aangezegd op grond van het feit dat het niet te verwachten is dat hij op 1 januari 2003, 6 maanden na de voorgenomen ontslagdatum (1 juli 2002), zijn functie van groepsleerkracht kan uitoefenen. Tevens is in die brief vermeld dat de USZO op 20 november 2001 uitspraak heeft gedaan over de mate van arbeidsongeschiktheid, waarbij deze onveranderd is vastgesteld en dat hij derhalve ingedeeld bleef in de arbeidsongeschiktheidsklasse 80-100%.

2.6. Het advies van de bedrijfsarts van van 7 januari 2002 met betrekking tot houdt in:

"Ten aanzien van de ziekmelding van bovengenoemde werknemer ben ik tot het volgende advies gekomen:

volledig arbeidsongeschikt m.i.v. : continueren

overige: belastbaarheid betrokkene neemt gestaag toe; betrokkene overweegt reïntegratie in eigen werk. Medisch is hier geen bezwaar tegen. Bij voorkeur zou dit dan op een andere dan de eigen school kunnen plaatsvinden (niet direct voor groep; en starten voor bv 1 a 2 maal 3 uur per week).

Betrokkene heb ik derhalve ook op het spoor van werkgever gezet om e.e.a.af te spreken".

2.7. De adviezen van de bedrijfsarts van van 15 februari 2002 en 27 maart 2002 met betrekking tot houden beide keren in :

"Ten aanzien van de ziekmelding van bovengenoemde werknemer ben ik tot het volgende advies gekomen :

hetzelfde advies als de vorige keer, echter als blijkt dat er geen gelegenheid is voor een zeer geleidelijke start (en niet de mogelijkheid bestaat buiten een groep te starten) dan is werken op arbeidstherapeutische basis gecontraïndiceerd".

3. Het bestreden besluit, het beroep en het verweer

Het bestreden besluit houdt in dat met ingang van 1 juli 2002 heeft ontslagen uit zijn functie van leraar aan de, omdat hij niet meer arbeidsgeschikt is om zijn functie als leerkracht daar te vervullen.

3.2. Het beroepschrift vermeldt dat de Commissie om erkenning verzoekt van het onrechtmatig karakter van het gehele doen en laten van de werkgever en diens vertegenwoordigers ten tijde van het dienstverband op de school in deze en diensgevolge volledige schadevergoeding uit te keren op zijn bankrekening. In het hersteld beroepschrift stelt dat, indien het ontslag doorgaat er minimaal een forse afkoopsom dan wel afvloeiingsregeling voor hem dient te worden gerealiseerd en verzoekt hij het onrechtmatig handelen van in deze vast te stellen en vervolgens een rechtdoend besluit te nemen.

De Commissie verstaat een en ander aldus dat het beroep kennelijk tevens strekt tot gegrondverklaring daarvan.

3.3. Tijdens de zitting op 6 juni 2002 heeft de Commissie haar taak en bevoegdheden aan uitgelegd. Naar aanleiding daarvan heeft ter zitting van 6 juni 2002 verklaard dat het beroep slechts strekt tot gegrondverklaring daarvan.

..... heeft daartoe aangevoerd dat onvoldoende heeft onderzocht of er binnen voor hem mogelijkheden bestaan tot het verrichten van werkzaamheden waartoe hij nog wel in staat is, in het bijzonder ook administratieve werkzaamheden of werkzaamheden niet bestaande in groepsgebonden lestaten. Hij meent dat op de 22 scholen van toch wel ergens werk voor hem te vinden moet zijn. Voorts wijst hij erop dat hij door slechte werkverhoudingen op de school, ontbreken van taakbeleid en structurele overbelasting ziek is geworden. Ook merkt hij op dat uit een brief van 26 juli 2001 van blijkt dat reeds op 13 april 1999 besloten was hem op 1 juli 2002 te ontslaan.

3.4. bestrijdt de vordering gemotiveerd.

4. De beoordeling

4.1. heeft gesteld dat het in haar brief van 26 juli 2001 vermelde besluit van 13 april 1999 niet een op betrekking hebbend besluit betreft, maar een besluit van algemeen karakter betreffende het te voeren beleid, indien er sprake is van een zieke werknemer. De juistheid van deze stelling is door niet gemotiveerd weersproken, zodat deze stelling van vaststaat. Daarbij wijst de Commissie er bovendien op dat blijkens de inhoud van de brief van 26 juli 2001 het besluit van 13 april 1999 bij brief van 9 juni 1999 aan het personeel is gezonden.

4.2. Nu ter zitting van de Commissie zijn vordering heeft beperkt tot gegrondverklaring van zijn beroep, behoeven de verweren van tot onbevoegdverklaring van de Commissie en tot niet-ontvankelijk-verklaring van in zijn beroep geen bespreking meer.

4.3. De Commissie stelt voorop dat op dit ontslag van toepassing is het Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid voor onderwijspersoneel primair en voortgezet onderwijs en educatie en beroepsonderwijs, hierna te noemen BZA.

4.4. Volgens artikel 20 van het BZA is ontslag mogelijk, indien blijkt dat op grond van ziekten of gebreken is geraakt in een toestand van blijvende ongeschiktheid om aan de aan zijn functie gestelde vereisten te voldoen en tevens aan alle drie volgende voorwaarden is voldaan:

- a. deze blijvende ongeschiktheid heeft onafgebroken 2 jaar geduurd,
- b. herstel is binnen een periode van 6 maanden na deze 2 jaar redelijkerwijs niet te verwachten,
- c. er zijn bij het bevoegd gezag voor hem geen reële herplaatsingsmogelijkheden.

4.5. De Commissie stelt vast dat aan de hiervoor in 4.4. onder a. en b. gestelde vereisten voor het ontslag is voldaan.

4.6. Artikel 20, zesde lid, BZA bepaalt dat ter beoordeling van de vraag of er sprake is van een situatie als hiervoor bedoeld in 4.4. onder c vereist is dat het bevoegd gezag door middel van een zorgvuldig onderzoek kan aantonen dat er voor betrokkene bij hem geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn. Volgens deze bepaling gaat het in dit geval niet alleen om een mogelijkheid tot plaatsing in een functie met passende arbeid, maar ook om een mogelijkheid tot plaatsing in een functie met gangbare arbeid.

4.7. In de nota van toelichting op artikel 20 BZA is -voor zover hier van belang- vermeld :
"Overigens is het onjuist te veronderstellen dat, in geval het bevoegd gezag eerst later dan na twee jaar tot ontslag mocht overgaan, het vereiste of binnen zes maanden al dan niet redelijkerwijs herstel te verwachten is, niet meer zou gelden. Bedoeld vereiste dient derhalve ook in die gevallen in acht te worden genomen"

en

"Voorts dienen de voor ontslag gestelde vereisten, zoals in het tweede lid genoemd, voldoende medisch en arbeidskundig onderbouwd te zijn en dient daarbij het in het vijfde en zesde lid nader genoemde advies van het FAOP door het bevoegd gezag te worden betrokken. De aan het ontslag ten grondslag te leggen medische en arbeidskundige onderbouwing dient actueel te zijn. Dat wil zeggen dat deze onderbouwing bijvoorbeeld niet alleen voor de maand of maanden na de aanzegging van de ontslagprocedure actueel is, maar dat onverkort tot en met de 24e maand van de ongeschiktheid van betrokkene ook blijft, hetgeen desnoods op dat moment nog weer moet worden nagegaan".

4.8. Het staat vast dat op dit moment volledig arbeidsongeschikt is. Dit blijkt zowel uit het advies van de USZO van 20 november 2001 als uit de onder 2.6. en 2.7. aangehaalde adviezen van de bedrijfsarts. heeft zulks bovendien zowel in zijn beroepschrift als ter zitting van de Commissie op 6 juni 2002 erkend. Het advies van de USZO van 20 november 2001 houdt voorts in dat er geen reëel zicht is dat dat binnen 6 maanden na 1 juli 2002 anders zal zijn. De voormelde adviezen van de bedrijfsarts maken dit niet anders, omdat daaruit niet volgt dat binnen die termijn wel arbeidsgeschikt zal zijn. Aangezien er ten tijde van het bestreden besluit op 20 maart 2002 op grond van de toen bekende gegevens vanuit ging en vanuit mocht gaan dat blijvend volledig arbeidsongeschikt was en niet is gesteld of aannemelijk geworden dat daarin thans verandering is gekomen, kan niet verweten worden geen herplaatsingsonderzoek als bedoeld in artikel 20 BZA te hebben ingesteld. Op grond van een en ander is immers voldoende komen vast te staan dat wegens volledige arbeidsongeschiktheid niet kan worden herplaatst.

4.9. De Commissie stelt op grond van een en ander vast dat is voldaan aan alle vereisten voor het ontslag op grond van artikel 20 BZA. Dat de slechte werkverhoudingen op de school, ontbreken van taakbeleid en structurele overbelasting de oorzaak van de arbeidsongeschiktheid zouden vormen (hetgeen door overigens is betwist) doet daar niet aan af. Het beroep van tegen het besluit van 20 maart 2002 van is daarom ongegrond.

5. De beslissing

De Commissie verklaart het beroep van appelllant ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 6 juni 2002 door mr. E.S.M. Weterings-Zeegers, voorzitter, mr. R. Lion, drs. C.P.J. Hoornick, mr. R.A.C. van Rossum, leden, en W. Stoop, plaatsvervangend lid, in tegenwoordigheid van mr. M.E.I. Beudeker, secretaris.